

Daňové a právní zprávy

březen 2026

The better the question.
The better the answer.
The better the world works.

Shape the future
with confidence

Vítejte u březnového čísla daňových a právních zpráv – co v něm najdete?

Úvodník – Zamýšlíme se nad tím, jak se pravidla Pilíře 2 stávají součástí běžné daňové agendy a je nutné na ně myslet při akvizicích i strukturování transakcí, nových investicích, žádostech o pobídky či při uplatnění různých odpočtů.

Pilíř 2 – Upozorňujeme na existenci speciálních pravidel při posuzování existence velké skupiny pro situace tzv. spojení či rozpadu skupin a uvádíme příklady jejich praktické aplikace.

Mezinárodní zdanění – Shrnujeme pro vás praktické postřehy ohledně fungování tzv. Mutual Agreement Procedure (MAP) a souvisejícího aktualizovaného manuálu OECD.

Převodní ceny a DPH – Přinášíme vám přehled vývoje judikatury SDEU k uplatnění DPH u převodních cen a zamyšlení nad souvisejícími praktickými výzvami.

Novela stavebního zákona – Shrnujeme to nejzajímavější ohledně rozsáhlé novely stavebního zákona, která již prošla prvním čtením v Poslanecké sněmovně.

Neprokázání zneužití u reklamních služeb od zahraniční osoby – Přinášíme vám zajímavý spor ohledně doměření daně z příjmů právnických osob kvůli údajnému zneužití práva při uplatnění nákladů na reklamu poskytovanou přes zahraniční společnosti. Daňová správa měla za to, že reklamní náklady byly primárně využity k vyvedení prostředků k manažeru společnosti. Nejvyšší správní soud však s pohledem správce daně nesouhlasil.

Co dalšího nás zaujalo?

- ▶ **DPH horor** - V důsledku paradoxní [situace](#), kdy dodání zboží do jiného členského státu i pořízení zboží z jiného členského státu bylo zdaněno v tom samém členském státě odeslání, došlo ke dvojímu zdanění. Odběratel zaplatil DPH dvakrát, aniž by měl nárok na její odpočet.
- ▶ **EET 2.0 a související úlevy** - Vláda předložila [návrh](#) zákona o evidenci tržeb a o změně některých dalších zákonů zahrnující vybrané úlevy v oblasti daní z příjmů a DPH.
- ▶ **Odpočet DPH a pozdní faktura** - SDEU [potvrdil](#), že příjemce zdanitelného plnění může uplatnit nárok na odpočet již za zdaňovací období, kdy došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, pokud obdrží fakturu nejpozději do okamžiku podání daňového přiznání za předmětné zdaňovací období.
- ▶ **Nová celní pravidla pro malé zásilky** - Rada EU [schválila](#) nová celní pravidla pro malé zásilky do 150 EUR platná od 1. července 2026.
- ▶ **Aktualizace OECD vzorové smlouvy** - Ke konci minulého roku byla zveřejněna aktualizace OECD Modelové smlouvy o zamezení dvojímu zdanění a komentáře k ní. Ministerstvo financí k tomu vydalo [sdělení](#).
- ▶ **Hospodářská strategie** - Nová vláda představila svou hospodářskou [strategii](#), která obsahuje i novinky jako možné zavedení tzv. patent boxů či one-stop-shopu pro zahraniční investory.
- ▶ **Strategické lokality pro investiční projekty** - Státní investiční a rozvojová společnost připravila několik strategických [lokalit](#) pro investiční projekty v ČR, zejména v Karlovarském a Moravskoslezském kraji.
- ▶ **Účinná lítost** - Co se [stane](#), když daňový poplatník sám daň přizná a zaplatí až po uplynutí lhůty pro stanovení daně?

Úvodník

Karel Hronek

partner v týmu daňového poradenství
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Nevyhnutelná těžkost Pilíře 2

Od ledna 2022 se s vámi dělíme o radosti a úskalí, které přináší pravidla BEPS 2.0 Pilíře 2. Nastudovali jsme pravidla, komentáře, příklady, administrativní pokyny, český zákon a důvodovou zprávu a pravidelně jsme se s vámi dělili o naše poznatky, postřehy a komentáře.

Až doposud byla práce spojená především s excelem, papírem a tužkou, případně s různými modely propočtů. Spočítali jste si, zda jste dopluli do bezpečného přístavu či se musíte vydat na širé moře plného propočtu efektivního zdanění. Někde jste zaúčtovali vyšší očekávanou daň. Nyní začíná období pravidelných podání na finanční úřad.

Lhůty pro podání se krátí, někde již uplynuly. Otázky, co a jak podat, kdy a za koho zůstávají v jednotlivých státech volnou disciplínou a míra kreativity je značná. Každý stát má svůj formulář, postup i termíny. V České republice stále čekáme na finální formuláře. Zatím to vypadá, že každá česká entita bude muset podat minimálně čtyři podání (dvě oznámení a dvě přiznání). A ještě musí doufat, že někdo podá GIR ve správné jurisdikci a že obsah splní požadavky českého zákona. Pokud v průběhu roku změní entita dres skupiny, pak bude počet podání minimálně osm. První české podání bude koncem školního roku a jasný postup, jak se vypořádat s podáními, stále chybí.

Jaký bude dopad na český státní rozpočet? Ministerstvo financí podle důvodové zprávy očekávalo nový příjem v odhadované výši 4 až 6 miliard Kč. Po navýšení sazby daně z 19 % na 21 % však pouze 2 miliardy Kč ročně. Zároveň ministerstvo odhaduje, že se pravidla dotknou přibližně 3,200 českých

poplatníků. Čistě z pohledu státního rozpočtu jde o zanedbatelnou částku, zejména v porovnání s administrativní náročností na straně poplatníků.

Pokud máte na starosti více jurisdikcí, nebo dokonce nejvyšší mateřskou společnost, zábava s pravidly se výrazně násobí. Pravidla byla zavedena vesměs v Evropě, Asii a Austrálii. Třeba Spojené státy americké, Indie či Čína se však aktivně Pilíře 2 neúčastní. Některé státy zavedly šalamounsky pouze domácí daň pro velké skupiny, aby zisk z jejich jurisdikcí nebyl zdaněn někde jinde. Jiné státy implementaci včas nestihly a umožňují opt-in pro rok 2024 (například Polsko), nebo naopak odložily pravidla na později (například pobaltské státy). Výsledkem je, že ačkoliv máme jednotná pravidla, jejich náběh a fungování se bude lišit stát od státu. Lokální implementace bude určitě rovněž pokulhávat, lokální výklady můžou být rozmanité a zcela jistě nebudou konzistentní napříč jurisdikcemi.

Zdá se, že i bez vlivu lokálních rozdílů je pravidel a výjimek více, než je únosné. Krátký exkurz. Máme zjednodušená pravidla bezpečného přístavu založená na Zprávě podle zemí (CbCR). Klíčové je mít správnou Zprávu podle zemí, splnit několik podmínek, úspěšně se vypořádat s hybridy (ty se samozřejmě liší od pravidel pro daň z příjmů) a splnit aspoň jeden ze tří

testů. Sen každého poplatníka. Ne zcela překvapivě si většina českých entit tento sen splní, ale i tak každá musí podat formuláře na finanční úřad. Pokud se sen nesplní, začíná náročná mravenčí práce. Plná pravidla jsou extrémně komplexní a vyžadují pečlivý mapping téměř všeho ve všech českých společnostech.

Nově máme Side-by-side (SbS) pravidla, která svojí komplexností stojí někde mezi bezpečnými přístavy a plnými pravidly. Tento nový set snad vyřeší (či alespoň vylepší) nešťastná nastavení různých pobídek a odpočtů (například na výzkum a vývoj) v dosavadních pilířových pravidlech. Zároveň se zřejmě vyřešila i koexistenci Pilíře 2 s jinými obdobnými koncepty mezinárodního zdanění (zejména tím americkým).

Pravděpodobnost zrušení pravidel Pilíře 2 se limitně blíží nule. Obzvlášť po balíčku SbS a dohodě s USA. Pravidla se stanou součástí běžné daňové agendy v průběhu roku, například při propočtech rezervy na daň. Bude nutné na ně myslet při akvizicích i strukturování transakcí, nových investicích, žádostech o pobídky či při uplatnění různých odpočtů. Zároveň budeme doufat, že se komentáře a výklady ustálí a míra nejistoty při aplikaci pravidel se sníží.

Pravděpodobnost zrušení pravidel Pilíře 2 se limitně blíží nule. Pravidla se stávají součástí běžné daňové agendy v průběhu roku a bude nutné na ně myslet i při akvizicích a strukturování transakcí, nových investicích, žádostech o pobídky či při uplatnění různých odpočtů.

Pilíř 2

Karel Hronek

partner v týmu daňového poradenství
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Vladimír Sopkuliak

senior manažer v týmu daňového poradenství
vladimir.sopkuliak@cz.ey.com
+420 730 191 770

Speciální pravidla při posuzování existence velkých skupin podléhajících Pilíři 2 pro případ akvizic či štěpení

Cílem tohoto komentáře je upozornit na existenci speciálních pravidel při posuzování existence velké skupiny a uvést příklady jejich praktické aplikace.

Pravidlům Pilíře 2 obecně podléhají tzv. velké skupiny (nadmárodní či vnitrostátní). Velkou skupinou je obecně skupina, jejíž konsolidované roční výnosy vykázané v konsolidované účetní závěrce nejvyšší mateřské entity nejméně ve 2 ze 4 výkazních obdobích bezprostředně předcházejících danému výkaznímu období činí alespoň 750 milionů EUR (s případným přepočtem, má-li některé z těchto výkazních období jinou délku než 12 měsíců).

Aby to ale nebylo tak jednoduché, máme tu navíc speciální pravidla pro tzv. spojení či rozpad skupin (v anglické terminologii „merger“ a „demerger“). Pokud se jedná o takové spojení či rozpad, pak se toto pravidlo „2 ze 4“ určitým způsobem modifikuje.

Definice spojení či rozpadu

Spojením se pro tyto účely obecně rozumí ujednání, na jehož základě (i) všechny nebo téměř všechny entity zúčastněných skupin vytvoří kombinovanou skupinu, nebo (ii) samostatná entita je pod společnou kontrolou s jinou entitou nebo skupinou tak, že tvoří entity kombinované skupiny.

Rozpadem se pak rozumí ujednání, na jehož základě jsou entity jedné skupiny rozčleněny do dvou či více různých skupin, které nejsou konsolidovány stejnou nejvyšší mateřskou entitou.

Důsledky spojení a rozpadu

Pokud se jedná o spojení, pak principiálně dochází k agregaci historických výnosů zúčastněných „aktérů“.

Pokud se jedná o rozpad, pak se modifikuje pravidlo „2 ze 4“ a nová skupina může spadnout do pravidel Pilíře 2 už v prvním roce po rozpadu i bez existence historických výnosů (při přesáhnutí kritéria 750 milionů EUR); pro druhé až čtvrté období po rozpadu je pak vyžadováno přesáhnutí dané hranice alespoň ve 2 obdobích po rozpadu.

Praktické příklady

Typický scénář spojení: skupina A a skupina B vykazovaly každá samostatně konsolidované výnosy ve výši 400 milionů EUR, 300 milionů EUR, 300 milionů EUR a 400 milionů EUR za roky 1 až 4.

Skupina A a skupina B se v roce 5 spojí do skupiny AB. Z důvodu aplikace retrospektivního sčítání skupina AB podléhá pravidlům Pilíře 2 v roce 5, protože ve dvou ze čtyř předchozích období součet jejich konsolidovaných výnosů dosáhl alespoň 750 milionů EUR (tj. v roce 1 činily kombinované výnosy 800 milionů EUR a v roce 4 činily kombinované výnosy rovněž 800 milionů EUR).

Typický scénář rozpadu: skupina A má účetní období shodné s kalendářním rokem. Nejvyšší mateřská společnost skupiny A distribuovala v polovině roku 1 veškeré akcie podskupiny B svým akcionářům. Tato distribuce povede ke vzniku skupiny B a bude se jednat o rozpad. Předpokládejme, že výkazní období obou skupin končí 31. prosince roku 1. V tomto případě tedy budeme testovat konsolidované výnosy skupin A i B za rok 1, protože se jedná o první testované období končící po rozpadu. Nicméně vzhledem k tomu, že první testované období skupiny B představuje období kratší než 12 měsíců, měla by být dle komentáře hranice 750 milionů EUR poměrně upravena (v daném případě tedy nejspíše na polovinu).

Co si z toho vzít?

Je tedy dobré vědět, že existují situace, kdy jednoduché pravidlo „výkazy nejvyšší matky za 2 ze 4 předchozích období nad 750 milionů EUR“ neplatí. Zejména skupiny, které jsou těsně pod touto hranicí a provedly (nebo plánují) akvizice, či nové skupiny vzniklé při reorganizaci by měly zpozornět.

Aby to ale nebylo tak jednoduché, máme tu navíc speciální pravidla pro tzv. spojení či rozpad skupin (v anglické terminologii „merger“ a „demerger“). Pokud se jedná o takové spojení či rozpad, pak se toto pravidlo „2 ze 4“ určitým způsobem modifikuje.

Mezinárodní zdanění

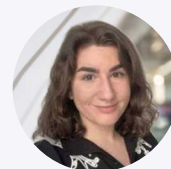
Radek Matušík

partner v týmu daňového
poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Jakub Tměj

senior manažer v týmu
daňového vedení
jakub.tmej@cz.ey.com
+420 735 729 372

Anastasia Alieva

senior konzultantka v týmu
daňového vedení
anastasia.alieva@cz.ey.com
+420 603 577 919

OECD a postupy vzájemné dohody

OECD nedávno aktualizovala tzv. [Manual on Effective Mutual Agreement Procedures \(MEMAP\)](#). Jedná se o první aktualizaci od roku 2007. Nový manuál by měl sloužit jako praktický průvodce pro poplatníky i příslušné orgány v tzv. Mutual Agreement Procedure (MAP), tj. v řízeních dle smluv o zamezení dvojího zdanění.

O čem je MAP?

Obecně je MAP procedura, v níž příslušné orgány dvou (nebo více) států vzájemně jednají a řeší konkrétní spory vzniklé při aplikaci smluv o zamezení dvojího zdanění. Typicky se jedná o případy dvojího zdanění např. v oblasti převodních cen, dvojí daňové rezidence, srážkové daně, stálé provozovny apod. MAP poskytuje poplatníkům ochranu tím, že stát má povinnost případ řádně projednat a usilovat o odstranění dvojího zdanění. Na rozdíl od lokálních opravných prostředků navíc vede k mezinárodně koordinovanému výsledku, který druhý stát nemůže jednostranně ignorovat.

Postup dle smlouvy o zamezení dvojího zdanění

MAP může být zahájen a veden na základě několika právních předpisů. Prvním z nich jsou smlouvy o zamezení dvojího zdanění (DTT), jejichž obvyklou součástí je ustanovení o postupu vzájemné dohody. Toto ustanovení, jež má přímý účinek, umožňuje, aby se poplatník obrátil na příslušný orgán státu, ve kterém je daňovým rezidentem, pokud se domnívá, že je jeho zdanění v rozporu se smlouvou. Konkrétní podobu MAP ale určuje každá DTT zvlášť, a proto se

mohou jednotlivé smlouvy významně lišit. Postup MAP vedený podle DTT může být v praxi poměrně limitující, protože neobsahuje žádný závazný mechanismus pro případ, že se příslušné orgány nedohodnou. To znamená, že výsledek je nejistý a odstranění dvojího zdanění není zaručeno. Zároveň na rozdíl od nástrojů na úrovni EU neexistují dle DTT pevné lhůty, ve kterých musí být věc vyřešena, což může vést ke zdoluhavým jednáním. Kromě toho je samotný proces poměrně netransparentní. Poplatník neví, jak jednání mezi státy probíhají, nemůže se zásadně podílet na procesu a je pouze informován o výsledku. Z těchto důvodů DTT jako nástroj pro uplatnění MAP spíše nedoporučujeme.

Postup dle Arbitrážní úmluvy

Další možností je využití evropské Arbitrážní úmluvy (Úmluva), která je zaměřena zejména na případy převodních cen mezi spojenými podniky v rámci EU. Úmluva je v rámci EU dlouhodobě zaběhnutým mechanismem, má jasně daná pravidla, procesní strukturu a její součástí je také podmínka závazné arbitráže v případě, kdy se příslušné orgány členských států EU během fáze MAP nedohodnou. Spor by tak nikdy neměl zůstat nevyřešený. Úmluva platí napříč celou EU, což usnadňuje předvídatelnost i koordinaci

mezi jednotlivými státy. Česká finanční správa má s uplatněním MAP prostřednictvím Úmluvy bohaté zkušenosti. Účast poplatníků v procesu dle Úmluvy je však poměrně omezená a celý mechanismus může být také relativně časově náročný a administrativně zatěžující, což s sebou může nést zvýšené náklady.

Postup dle směrnice

Poplatníci mají také možnost využít postupu dle Směrnice Rady EU, resp. českého zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v EU, který tuto směrnici plně implementuje. Český zákon se vztahuje pouze na spory týkající se zdaňovacích období po 1. lednu 2018. Směrnice i její česká transpozice harmonizují postup v rámci EU a přináší jasně strukturovaný proces s pevně stanovenými lhůtami, který chrání práva poplatníků a poskytuje jim vysokou míru jistoty díky podmínce závazné arbitráže v případě, že se příslušné orgány členských států nedohodnou. Postup dle Směrnice ve srovnání s Úmluvou v praxi není tolik ustálený, nicméně díky jasným pravidlům může být velmi efektivní, jelikož odstraňuje nedostatky a nejasnosti u DTT a Arbitrážní úmluvy.

Dodatečné přiznání

Kromě výše uvedených postupů existuje také možnost jednostranné nápravy prostřednictvím českého dodatečného daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob. Takové řešení je rychlé, řídí se českým daňovým řádem, je však závislé na diskreci českého správce daně. Nezaručuje tak odstranění dvojího zdanění, resp. zamýšlený způsob řešení příslušné situace.

Praktický pohled a manuál OECD

Nejvhodnějším nástrojem se jeví postup dle Arbitrážní úmluvy či evropské Směrnice (resp. českého zákona, který ji transponoval). Obě nabízejí jasná pravidla, která chrání poplatníky a jejich hlavní výhodou je, že obsahují podmínku arbitráže ve specifických případech. Co se týče aktualizace výše zmíněného manuálu, ta zapracovává výsledky BEPS Action 14, reflektuje aktuální Modelovou smlouvu OECD a nově obsahuje vzory vybraných dokumentů (např. žádost o MAP). Vznikla na základě podnětů příslušných orgánů a podnikatelského prostředí k řešení dosud problematických oblastí.

MEMAP je nově strukturován podle jednotlivých fází MAP (od pre MAP přes bilaterální jednání až po samotnou arbitráž). Dokument se zaměřuje na tři hlavní oblasti:

- ▶ prevence sporů a organizace příslušných orgánů,
- ▶ přístup k MAP a jednostranná řešení,
- ▶ bilaterální jednání včetně praktických doporučení pro arbitráž.

Tato strukturální změna odráží posun v pojetí těchto sporů a klade důraz nejen na řešení již vzniklých sporů, ale zejména na jejich předcházení, což se v manuálu projevuje řadou doporučení a postupů směřujících ke kvalitnějšímu procesům a efektivní komunikaci s poplatníky.

Jednou z významných oblastí, které se manuál nově věnuje, je organizace a fungování příslušných orgánů. Manuál zdůrazňuje, že efektivní MAP nelze realizovat, pokud tyto orgány nemají odpovídající zdroje, personální zajištění nebo nezávislost na kontrolních a odvolacích útvarech. Manuál proto poskytuje detailní doporučení ohledně vnitřního uspořádání těchto orgánů, řízení kapacit, způsobu práce, nastavení řešitelsky orientovaného přístupu či nezávislosti na auditních týmech. Zvláštní důraz je kladen na to, aby státy udržovaly realistické objemy nevyřízených MAP případů a zveřejňovaly transparentní statistiky.

Manuál řeší i dosud nepokrytá témata, jako je například možnost odchýlit se od nepravomocných správních či soudních rozhodnutí, zákaz používání hrozby trestních sankcí k odrazení od MAP, upozornění na rozpor mezi požadavkem na širokou dostupnost MAP a podmíněním přístupu k němu zaplacením daně, a také povinnost nejprve posoudit možnost jednostranného řešení před zahájením bilaterálních jednání.

Aktualizace manuálu má zjednodušit a sjednotit MAP postupy napříč státy, což by mělo přinést větší předvídatelnost i pro české poplatníky. Jeho cílem je nabídnout praktický návod, který pomůže snížit rozdíly v přístupu mezi státy a zvýšit efektivitu řešení sporů. OECD očekává, že aktualizovaný manuál povede k rychlejšímu řešení případů, lepšímu přístupu poplatníků k MAP a tím i ke snížení množství neřešených sporů a zamezení dlouhodobého dvojího zdanění. Zmíněná pravidla nicméně nejsou právně závazná, a je tak prozatím otázkou, jaký bude jejich skutečný dopad.

Nejvhodnějším nástrojem se tak jeví postup dle Arbitrážní úmluvy či evropské Směrnice (resp. českého zákona, který ji transponoval). Obě nabízejí jasná pravidla, která chrání poplatníky a jejich hlavní výhodou je, že obsahují podmínku arbitráže ve specifických případech.

Ivana Krylová

partnerka v týmu daňového poradenství

ivana.krylova@cz.ey.com

+420 731 627 005

Vývoj judikatury SDEU k uplatnění DPH u převodních cen a praktické výzvy

Uplatnění DPH u transakcí mezi spojenými osobami zůstává jedním z nejdiskutovanějších témat. Soudní dvůr EU (SDEU) se v posledních dvou letech této problematice věnoval s nebývalou intenzitou. Jeho závěry významně posouvají stávající interpretace napříč členskými státy EU a současně otevírají nové otázky, které na své rozuzlení teprve čekají.

DPH versus daň z příjmů

Konflikt mezi DPH a daní z příjmů v oblasti převodních cen a jejich úprav je patrný. Daň z příjmů přistupuje k převodním cenám z „globální“ perspektivy. Cílem je, aby spojené osoby vykázaly za zdaňovací období zdanitelný zisk nebo ztrátu v souladu s principem tržního odstupu. V některých případech tak daň z příjmů může rezignovat na přiřazení úpravy přímo ke konkrétní převodní ceně.

Naproti tomu DPH je striktně transakční daň, aplikovaná na konkrétní plnění, dodání zboží nebo poskytnutí služby, kdy se místo plnění, základ daně, sazba, nárok na odpočet atd. posuzují pro každé jednotlivé plnění zvlášť.

Vždy je nutné testovat, zda konkrétní finanční kompenzace představuje změnu úplaty za identifikovatelné plnění poskytnuté mezi konkrétními stranami. SDEU konzistentně opakuje, že pro existenci zdanitelného plnění je nezbytná úplata, přímá vazba mezi touto úplatou a poskytnutým

plněním, jakož i právní vztah mezi stranami, v jehož rámci je plnění uskutečňováno. To může svádět k závěru, že úpravy převodních cen spadají spíše mimo předmět DPH.

Způsob uplatnění DPH se nicméně odvíjí od skutečné povahy případu. Úpravy převodních cen se mohou kvalifikovat jako změna ceny podkladového plnění, úplata za (jiné) samostatné plnění, nebo korekce bez dopadu do DPH. Tento přístup potvrzuje i nedávná judikatura SDEU, jejíž vývoj si zde připomeneme.

Judikatura SDEU: když rozuzlení příběhu vyvolá nové otázky

Mantinely ceny obvyklé pro DPH

Vůbec prvním významným rozsudkem SDEU byl případ C-621/10 *Balkan and Sea*. SDEU potvrdil, že členské státy nemohou rozšiřovat aplikaci ceny obvyklé v oblasti DPH nad rámec případů uvedených ve Směrnici.

Dopad transakční metody rozdělení zisku do celní hodnoty

Později následoval rozsudek v případě C-529/16 *Hamamatsu*. SDEU uzavřel, že v případě úpravy převodních cen směrem dolů s použitím transakční metody rozdělení zisku není změna celní hodnoty možná. Přestože se rozsudek týkal celní problematiky, absence rozsudků v oblasti DPH z něj učinila vděčný objekt konspirací i v této oblasti.

Rozúčtování nákladů dle alokačního klíče na více společností

V rozsudku C-527/23 *Weatherford Atlas* SDEU řeší rozsah uplatněného odpočtu u přijatých služeb rozúčtovaných dle stanoveného alokačního klíče více společnostem v rámci koncernu. SDEU tímto rozsudkem (poněkud překvapivě) nabourává tradiční představu, že odpočet DPH u transakce mezi subjekty s plným nárokem na odpočet se odvíjí od skutečně sjednané úplaty. Podle SDEU musí příjemce plnění pro účely uplatnění odpočtu DPH prokázat přijetí služeb v deklarovaném rozsahu.

Znamená to, že nárok na odpočet daně u přijaté služby nemusí být automaticky v plném rozsahu obhajitelný, pokud poskytovatel shodnou službu rozúčtuje na více příjemců? Má nést příjemce plnění odpovědnost za nesprávné stanovení / odhad alokačního klíče poskytovatelem? Případně má snad aktivně zjišťovat, kdo jsou ostatní příjemci a zkoumat, zda je rozúčtovaný rozsah adekvátní? Je riziko nižší, pokud se na přijatou službu uplatní režim přenesení daňové povinnosti (což byla mimochodem také situace daného rumunského případu)? S výčtem bychom mohli pokračovat.

Dle nám dostupných informací se finanční správa v Rumunsku s rozsudkem popasovala tak, že své požadavky na prokazování ekonomické racionality a smysluplnosti výše nákladů ještě zpřísnila.

Náklady „přefiltrované“ přes tzv. aktivní holding

Další střípek do mozaiky rozsudků SDEU představuje případ C-808/23 *Höggkullen AB*. Holding poskytoval dceřiným společnostem s omezeným nárokem na odpočet daně nejrůznější manažerské služby. Žádnou jinou ekonomickou činnost nevykonával. Uplatňoval si plný nárok na odpočet daně, který byl výrazně vyšší, než kolik odváděl z poskytnutých služeb na výstupu. Služby na výstupu oceňoval metodou nákladů a přírážky, přičemž do nákladů nezapočítával některá přijatá plnění. Správce daně posoudil plnění jako jedinou unikátní službu, u níž má být základ daně

stanoven ve výši celkových nákladů na poskytnutí služby.

SDEU se ve svých závěrech omezil na konstatování, že jednotlivé poskytované investiční, účetní, IT, finanční apod. služby jsou samostatné a lze je principiálně ocenit zvlášť dle cen srovnatelných služeb na trhu. Významnou disproporci mezi daní uplatněnou na vstupu a daní odvedenou na výstupu se SDEU vůbec nezabýval. Rozsudek je tak paradoxně zajímavý zejména tím, co v něm není. Generální advokátka totiž ve svém stanovisku zpochybnila uplatnitelnost stávající judikatury SDEU k tzv. aktivním holdingům, ve smyslu širokého přístupu k uplatnění nároku na odpočet daně.

Mlčení SDEU lze interpretovat různě. SDEU se nemusí (a nejspíš ani nemá) vyjadřovat nad rámec otázek položených národním soudem. V praxi tomu tak ale vždy není, zvlášť když pochybnost vznáší samotný generální advokát. Alternativně se lze domnívat, že mezi soudci nepanovala k problematice širší shoda. Vykládat rozhodnutí jako potvrzení plného nároku na odpočet daně u aktivních holdingů by však mohlo být příliš optimistické.

Úprava ziskovosti jako úplata za samostatnou službu

Nejdiskutovanější rozsudek poslední doby je případ C-726/23 *Arcomet Towercranes*. Matka s dcerou uzavřely smlouvy o vzájemně poskytovaných službách. Ziskové rozpětí dcery bylo stanoveno transakční metodou čistého rozpětí. Dcera dosáhla vyšší ziskovosti, matka proto část zisku z dcery „stáhla“ skrze fakturaci služeb dle předem uzavřené smlouvy o poskytování podpůrných služeb.

SDEU rozhodl, že úprava převodních cen z titulu požadovaného snížení ziskovosti v daném případě představuje úplatu za samostatně poskytnutou službu, která podléhá DPH. Odměna stanovená transakční metodou čistého rozpětí není dle SDEU nahodilá. SDEU se už ale nezabýval režimem DPH u možného obráceného finančního toku, tj. pokud by dcera dosáhla nadměrné ztráty a naopak by sama fakturovala matce.

Je redukce vzájemně definovaných plnění na jedinou službu, poskytnutou podle toku požadované korekce, vůbec správná? Pokud SDEU nezpochybňuje existenci souběžného poskytování služeb od matky k dceři a od dcery k matce (na základě uzavřených smluv), nejedná se spíše o barter s doplatkem? Posoudil by SDEU situaci stejně, pokud by smlouvy na poskytování služeb mezi spojenými osobami byly formulovány odlišně nebo by uzavřeny vůbec nebyly?

Velmi nebezpečné jsou situace, kdy podkladová transakce chybí, přesto v praxi vídáme, že správci daně na uplatnění DPH trvají.

Boj generální advokátky za smluvní volnost

Na své rozuzlení čeká případ C-603/24 *Stellantis Portugal*. Spor se týká uplatnění DPH u úprav převodních cen automobilů mezi spojenými osobami vyvolaných přenesením nákladů na jejich opravy. Z judikatury SDEU plyne, že i přenos nákladů na protistranu může založit poskytnutí samostatného zdanitelného plnění pro účely DPH. Bude proto zajímavé sledovat, zda SDEU nakonec přijme závěr navržený generální advokátkou brojící za smluvní volnost ohledně způsobu přenesení nákladů mezi protistranami a odtud i způsobu uplatnění DPH. SDEU dostal nahrávku na pragmatickou smeč. Je otázkou, zda míč neskončí v síti.

Závěrem

Transakce mezi spojenými osobami patří v oblasti DPH aktuálně k nejdynamičtějším tématům. SDEU potvrdil, že zásadní roli hraje vazba mezi převodními cenami (včetně jejich úprav) a konkrétními uskutečněnými plněními. Právě tato souvislost zpravidla určuje, zda transakce DPH podléhá, či nikoli, případně jaký DPH režim se uplatní.

Část otázek byla judikaturou vyřešena, zároveň však vyvstaly některé nové nejasnosti. Přístup jednotlivých členských států není vždy konzistentní. U některých témat je třeba připravit se na možný posun výkladu v dalších rozhodnutích SDEU. Pokud by se zpětně ukázalo, že zvolené daňové ošetření nebylo správné, mohou následovat doměrky daně a související sankce.

Zájem daňové správy o oblast převodních cen přitom neklesá. Naopak, nová vláda již před svým nástupem signalizovala, že hodlá kontroly v této oblasti dále posílit.

Desatero, co si odnést:

1. Úpravy převodních cen prováděné primárně pro účely daně z příjmů, ale s vazbou na konkrétní zdanitelné plnění, budou zpravidla podléhat DPH.
2. Použití ziskové transakční metody nestaví úpravu převodní ceny automaticky mimo předmět DPH.
3. U takových úprav může být složitější doložit, jak se promítají do konkrétních identifikovatelných transakcí.
4. Konstrukce poskytovaných plnění na obě strany může být pro účely DPH posouzena jako barter.
5. Umělé konstruování plnění (zpravidla služeb) pro DPH z titulu úprav převodních cen zvyšuje nároky na schopnost prokázat jejich použití pro svou ekonomickou činnost.
6. Problematické jsou situace, kdy platbu nebo její část hradí poskytovateli plnění jiná strana než skutečný příjemce plnění.
7. U centrálně rozúčtovaných plnění na více společností může být vyšší tlak na prokázání přesného rozsahu přijatého plnění.
8. Rozsah nároku na odpočet daně u tzv. aktivních holdingů zůstává zatím nevyjasněn.
9. Odlišná aplikace pravidel napříč státy zvyšuje nároky na správnou aplikaci DPH u přeshraničních struktur.
10. Převodní ceny pro účely daně z příjmů a DPH spolu úzce souvisí. Jejich sladění už ve fázi přípravy smluvní dokumentace snižuje riziko sporů o povahu a rozsah poskytovaných plnění.

David Hlaváček
advokát, EY Law
david.hlavacek@cz.eylaw.com
+420 705 620 166

Andrea Musilová
advokátka, EY Law
andrea.musilova@cz.eylaw.com
+420 735 729 450

Novela stavebního zákona slibuje velké změny

Poslanecká sněmovna aktuálně projednává rozsáhlou novelu zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona a souvisejících předpisů, která již prošla prvním čtením. Návrh zasahuje zejména do oblasti územního plánování, stavebního řádu a procesu povolování staveb. Rozsahem i charakterem změn se přitom novela blíží nové právní úpravě, neboť modifikuje některé základní principy současného systému stavebního práva a může zásadně ovlivnit stavební praxi.

Návrat k centralizaci stavební správy

Patrně nejvýznamnější změnou je návrat k centralizaci stavební správy. Tento model byl původně součástí koncepce stavebního zákona z roku 2021, avšak následnou novelou v roce 2023 byl opuštěn ve prospěch decentralizovaného systému. V současném uspořádání působí stavební úřady v rámci obecních a krajských úřadů a jejich rozhodování je doplňováno činností tzv. dotčených orgánů, které vydávají samostatná závazná stanoviska a vyjádření k ochraně jednotlivých veřejných zájmů (např. ochrana přírody, zemědělský půdní fond, vodní hospodářství).

Novela navrhuje stavební správu centralizovat a vytvořit soustavu státních Úřadů rozvoje území. V čele soustavy bude stát Úřad rozvoje území České republiky, který bude ústředním správním úřadem s působností ve věcech územního plánování, stavebního řádu a vyvlastnění. Úřad má vzniknout

spojením kompetencí dosud vykonávaných zejména Ministerstvem pro místní rozvoj, Ministerstvem průmyslu a obchodu, Ministerstvem dopravy a Dopravním a energetickým stavebním úřadem. Na úrovni krajů bude působit celkem čtrnáct Úřadů rozvoje kraje se sídly v krajských městech, které budou zřizovat územní pracoviště v obcích s rozšířenou působností, případně v jiných obcích, bude-li to účelné. Tyto úřady kromě pravomocí dosavadních stavebních úřadů převzou také podstatnou část agendy dotčených orgánů.

Novela směřuje ke sjednocení stavebního řízení do jednoho řízení vedeného před jedním státním stavebním úřadem, s deklarovaným cílem sjednocení metodiky a postupů napříč rozhodovací praxí. Integrací současné roztržité struktury stavebních úřadů působících pod obcemi či různými ministerstvy má také dojít ke snížení rizika, že obdobné případy budou rozhodovány rozdílně. Lze očekávat větší koncentraci odpovědnosti do jednoho

správního orgánu, současně však bude klíčová praktická připravenost nové soustavy úřadů.

„Jeden úřad = jedno řízení = jedno razítko“

Jak bylo nastíněno, jedním ze stěžejních cílů novely je koncentrace povolovacího procesu do jednoho řízení před jedním stavebním úřadem. Nově mají být veřejné zájmy (například v oblasti veřejného zdraví, životního prostředí či dopravy) posuzovány převážně v rámci řízení o povolení záměru, přičemž místo samostatných závazných stanovisek bude až na výjimky jejich ochrana integrovaná do rozhodovací činnosti stavebních úřadů.

Integrace se dotkne například povolení kácení dřevin, souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu či povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami. Navrhuje se rovněž zrušení povinnosti získat kladné jednotné enviromentální stanovisko, které dnes nahrazuje dílčí závazná stanoviska různých orgánů životního prostředí. Nadále ovšem bude zachováno stanovisko EIA, které je vydávané Ministerstvem životního prostředí nebo krajskými úřady v rámci posuzování vlivů záměru na životní prostředí.

V případě střetu chráněných zájmů bude úřad povinen sám provést jejich vážení a rozhodnout v souladu s převažujícím veřejným zájmem. Zákon přitom preferuje stanovení podmínek či kompenzačních opatření namísto zamítnutí záměru.

Podpora (bytové) výstavby

Novela dále obsahuje sadu opatření, která mají podpořit rozsah a flexibilitu bytové výstavby. Zavádí se pojem „stavby pro hromadné bydlení“, definovaný jako stavba nebo soubor staveb s převažující funkcí bydlení s celkovou podlahovou plochou od 10 000 m², což má dle důvodové zprávy odpovídat stavbě s přibližně 100 až 200 byty. Tento druh staveb bude zařazen mezi výčet vyhrazených staveb, o nichž bude v jediném stupni rozhodovat Úřad rozvoje území ČR. Povolování větších rezidenčních projektů tak bude probíhat centrálně prostřednictvím jediného úřadu.

Současně výstavba vyhrazených staveb bude považována za činnost ve veřejném zájmu, což má usnadnit jejich přípravu a povolování. V praxi by to znamenalo, že například ve vyvlastňovacím řízení či při povolení zásahu do zvláště chráněných druhů by developeři již nemuseli samostatně dokazovat

existenci veřejného zájmu pro konkrétní stavbu pro hromadné bydlení, neboť ten by vyplýval přímo ze zákona. Správní orgány však nadále budou povinny v konkrétním případě veřejný zájem vyvažovat vůči protichůdným zájmům.

Významnou změnou je také nahrazení pojmu „zastavěné území“ pojmem „zastavitelné území“. Nové vymezení má lépe reflektovat rozvojovou funkci územního plánování, jehož smyslem není popisovat stávající stav, ale určovat budoucí rozvoj. Zastavitelné území bude vymezováno jako souhrn zastavitelných ploch, koridorů a nestavebních ploch.

Se změnou pojmosloví souvisí zavedení vyvratitelné domněnky, že stavební záměr v zastavitelném území je v souladu se všemi ostatními zákony, pokud odpovídá územnímu plánu a požadavkům na výstavbu. Ochrana krajinného rázu nebo ochrana zemědělského půdního fondu by se tak v případě záměru v zastavitelném území znovu neposuzovala, neboť tyto otázky by měly být vyřešeny při vymezení zastavitelného území.

Zrychlení řízení a přezkumu

Novela také obsahuje řadu procesních opatření, která mají vést ke zrychlení řízení a jeho přezkumu. Dojít má například ke zrušení možnosti dotčených orgánů prodloužit lhůtu pro vydání vyjádření či závazného stanoviska. Nově má být stanovisko vydáno vždy do 30 dnů, bez možnosti prodloužení, a nebude-li vydáno včas, nastane fikce souhlasu. Ta má nově platit i v odvolacím řízení, pokud nadřízený orgán do 30 dnů nepotvrdí či nezmění přezkoumávané závazné stanovisko, bude se mít za to, že jej potvrdil.

Zpřísňuje se rovněž možnost následného přezkumu závazných stanovisek. Nadřízený dotčený orgán bude moci vydané stanovisko změnit či zrušit pouze do nabytí právní moci rozhodnutí stavebního úřadu, a u fiktivního stanoviska jej bude moci pouze změnit. Tím se vyloučí, aby se po právní moci rozhodnutí mohla věc znovu otevírat. Další podstatnou změnou je, že stavební úřad bude posuzovat splnění podmínek vždy ke dni podání žádosti, a to i v odvolacím, přezkumném či soudním řízení. Motivací k rychlejšímu rozhodování má být také povinnost vrátit stavebníkovi správní poplatek, pokud úřad nerozhodne včas.

V oblasti soudního přezkumu se zavádí jednotná jednoměsíční lhůta pro podání žaloby i pro uplatnění všech žalobních bodů oproti dosavadní možnosti

rozšířit žalobu do dvou měsíců od oznámení rozhodnutí. Návrh na přiznání odkladného účinku bude nutné podat již spolu se žalobou (či kasační stížností), pozdější návrhy se nebudou posuzovat. Nově také soud nebude moci zrušit rozhodnutí stavebního úřadu, pokud by jeho zrušení způsobilo jiným osobám či veřejnému zájmu nepoměrně větší újmu než ponechání napadeného rozhodnutí v platnosti, byť by žaloba byla důvodná.

Teprve následující měsíce ukážou, zda a v jaké podobě bude novela stavebního zákona schválena. Již nyní je ale možné předjímat, že navrhovaná úprava by mohla významně přispět ke zrychlení stavebního řízení. Zdali se však pozitivní dopady skutečně projeví v praxi, bude záležet nejen na finální verzi znění novely, ale rovněž na její implementaci v praxi.

Kdy lze očekávat účinnost navržených změn?

Projde-li navrhovaný materiál úspěšně legislativním procesem, bude se jednat již o několikátou změnu nového stavebního zákona od jeho přijetí v roce 2021. Účinnost novely se navrhuje ke dni 1. července 2026. Přejedání působnosti stávajících krajských a obecních stavebních úřadů na úřady rozvoje území kraje má následovat během šestiměsíčního období od nabytí účinnosti novely, takže plné fungování nové centralizované stavební správy se předpokládá začátkem roku 2027. Je však nutné počítat s tím, že návrh dosud není ve finální podobě. Jeho znění se může v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně a Senátu ještě měnit.

Radek Matušík

partner v týmu daňového poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Jakub Tměj

senior manažer v týmu daňového poradenství
jakub.tmej@cz.ey.com
+420 735 729 372

Reklamní služby ze zahraničí a zneužití práva

Přinášíme vám další zajímavý [pohled](#) Nejvyššího správního soudu na zneužití práva, tentokrát v kontextu reklamních služeb ze zahraničí.

Jádro sporu

- ▶ Spor se týkal doměření daně z příjmů právnických osob kvůli údajnému zneužití práva při uplatnění nákladů na reklamu poskytovanou přes zahraniční společnosti.
- ▶ Daňová správa měla za to, že reklamní náklady byly primárně využity k vyvedení prostředků k předsedovi představenstva společnosti.

- ▶ Krajský soud se přiklonil k perspektivě daňové správy a uzavřel, že reklama byla jen „vedlejším efektem“ transakce, přičemž hlavním účelem struktury byla daňová výhoda (v podobě snížení základu daně české společnosti) a vyvedení prostředků.
- ▶ Společnost se proti tom bránila mimo jiné tím, že vynaložené prostředky na reklamní plnění jí přinesly ekonomický užitek, a došlo tak k nesprávnému posouzení objektivního testu zneužití práva.

Situace

- ▶ Společnost si uplatnila jako daňový náklad výdaje na reklamu poskytovanou prostřednictvím zahraniční společnosti, která byla nositelem reklamních práv českého basketbalového klubu.
- ▶ Dle daňových orgánů reklama sice skutečně proběhla, ale finanční prostředky byly následně přesouvány mezi zahraničními entitami a skončily zčásti u předsedy představenstva společnosti.
- ▶ Struktura zahrnovala nizozemské, britské, kyperské, seychelské a americké společnosti a značné objemy hotovostních výběrů. Samotná reklama byla tedy dle daňové správy zastíracím prvkem.

Pohled NSS

- ▶ NSS konstatoval, že daňové orgány netvrdily ani neprokazovaly, že by cena za reklamní plnění byla nadhodnocená, a že by tedy tyto náklady byly neúčelné či uměle vytvořené (bez ekonomické racionality) či že reklama byla nesmyslná či zjevně nepřínosná pro podnikání společnosti. Naopak připustily, že reklamní plnění bylo realizováno a mohlo splnit svůj zamýšlený hospodářský účel.
- ▶ Za těchto okolností proto dle NSS nelze dovodit, že by uplatněním těchto výdajů společnost získala daňovou výhodu, která by byla v rozporu se smyslem a účelem § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů (ZDP).

- Obecně lze dle NSS konstatovat, že v případech „běžných“ nákupů zboží či služeb bude v souvislosti s daní z příjmů právnických osob jen výjimečně přicházet v úvahu zneužití práva.
- Obecně bude dle NSS obtížné nalézt argumentaci, proč výdaje využité k zákonem předvídaným účelům konkrétně popírají účel právní úpravy.
- NSS zdůraznil, že pro objektivní podmínku zneužití práva je podstatné, zda je získaná daňová výhoda v rozporu se smyslem zákona, a to zde nenastalo.
- NSS kritizoval, že daňové orgány připustily účelnost nákladů, ale zároveň tvrdily, že jejich skutečným účelem bylo vyvedení peněz, což je vnitřně rozporné.
- Pokud měly daňové orgány za to, že účelem nákladů na reklamu bylo jen získání daňové výhody, pak by dle NSS nemohlo jít z pohledu společnosti o účelně vynaložený náklad dle § 24 odst. 1 ZDP a dokazování a právní závěry daňových orgánů měly jít právě tímto směrem, což se však nestalo.
- Obchodní transakce mezi spojenými osobami nejsou dle NSS samy o sobě zakázány a ani nevylučují uplatnění výdajů podle § 24 odst. 1 ZDP, pokud odpovídají podmínkám, za nichž by je v běžných obchodních vztazích sjednaly osoby nespojené.
- Výsledkem tedy bylo, že dle NSS objektivní podmínka zneužití práva nebyla naplněna.

Co si z toho vzít?

- Uvažování NSS v tomto rozhodnutí je zajímavé. V dané situaci primárně vidí reklamní služby, a pokud tyto služby byly reálně poskytnuté a smysluplné, pak se nejedná o zneužití.
- To je zajímavý pohled. Byl by závěr shodný i za situace, kdy by bylo zjevné, že příjmy zahraniční společnosti poskytující dané reklamní služby jsou nízce zdaněné a že její personální a materiální vybavení je limitované?
- Daňové orgány by se v dalším řízení mohly namísto otázky zneužití více zaměřit na aspekt nastavení převodních cen (a to nejen u poskytnutých služeb, ale třeba také v kontextu prvotního postoupení reklamních práv). Uvidíme.

Zajímavé konstatování NSS, že v případech „běžných“ nákupů zboží či služeb bude v souvislosti s daní z příjmů právnických osob jen výjimečně přicházet v úvahu zneužití práva. Obecně bude dle NSS obtížné nalézt argumentaci, proč výdaje využité k zákonem předvídaným účelům konkrétně popírají účel právní úpravy.

Plánované akce

Co pro vás EY připravuje?

- 18. 3. [Daňová kontrola](#) (EY seminář)
- 26. 3. [DPH a přeshraniční transakce se zbožím & daňově účetní update - Brno](#) (EY seminář)
- 1. 4. [Zahraniční zaměstnanci - aktuální pracovněprávní a imigrační povinnosti](#) (EY webinář)
- 15. 4. [Daně v marketingu a prodeji XIX](#) (EY seminář)
- 28. 4. [DPH a přeshraniční transakce se zbožím & daňově účetní update - Ostrava](#) (EY seminář)
- 14. 5. [Mezinárodní daňový update](#) (EY seminář)
- 27. 5. [Témata z daňových kontrol](#) (EY webinář)
- 2. 6. OSVČ v praxi: Compliance a efektivní řízení externích spolupracovníků (EY seminář)

Sledujte aktuální přehled plánovaných seminářů a webinářů: https://www.ey.com/cs_cz/events

KONTAKTY

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Zdanění společností

Lucie Říhová	+420 731 627 058
Libor Frýzek	+420 731 627 004
Jana Wintrová	+420 731 627 020
Radek Matušík	+420 603 577 841
Kateřina Dedková	+420 603 577 890
Karel Hronek	+420 731 627 065

DPH a cla

David Kužela	+420 731 627 085
Stanislav Kryl	+420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová	+420 731 627 041
Ondřej Polívka	+420 731 627 088

Právo

Ondřej Havránek	+420 703 891 387

EY

+420 225 335 111
ey@cz.ey.com
www.ey.com/cz

Přihlášení k odběru

Pokud si přejete, aby naše daňové a právní zpravodajství dostával na e-mail i někdo z Vašich kolegů či známých, prosím přepošlete mu tento e-mail a může se přihlásit k odběru [zde](#).

Odhlášení z odběru

Nepřejete-li si odebírat Daňové a právní zprávy EY, prosím kontaktujte Adélu Vaňkovou: adela.vankova@cz.ey.com.

EY | Building a better working world

EY přispívá k lepšímu fungování světa tím, že vytváří hodnotu pro klienty, zaměstnance, společnost i celou planetu a buduje důvěru na kapitálových trzích.

Týmy odborníků EY s využitím dat, umělé inteligence a pokročilých technologií pomáhají klientům s důvěrou a sebedůvěrou utvářet budoucnost a nacházet odpovědi na ty nejnáléhavější výzvy dneška a zítřka.

Díky detailní znalosti různých ekonomických odvětví, globálně propojené multidisciplinární síti a ekosystému nejrůznějších partnerských organizací mohou týmy našich auditorů, konzultantů, daňových poradců i odborníků na strategické a transakční porade ství poskytovat komplexní služby ve více než 150 zemích a teritoriích.

All in to shape the future with confidence.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právnickou osobou. Ernst & Young Global Limited je britská společnost s ručením omezeným garancí, která neposkytuje služby klientům. Informace o tom, jak EY shromažďuje a používá osobní údaje, a o právech fyzických osob stanovených právními předpisy o ochraně osobních údajů jsou k dispozici na ey.com/privacy. Členské firmy EY neposkytují právní služby v zemích, kde to zákon neumožňuje. Podrobnější informace o naší organizaci najdete na našich webových stránkách ey.cz.

© 2026 Ernst & Young, s.r.o. | EY Law advokátní kancelář, s.r.o.

Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat jako na poskytnutí účetního, daňového, právního ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

ey.com